

Kronika 2020

Zápis událostí tohoto roku musím začít úplně jinak než léta předešlá. On celý dvacátý rok druhého tisíciletí byl naprosto jiný než bychom si přáli. Troufám si říct, že od konce II. světové války nás střevoevropany nic takového nepotkalo. Svět totiž postihla pandemie virového onemocnění označovaného jako covid-19. Covid je vysoce infekční onemocnění způsobené koronavirem SARS-CoV-2. Mezi hlavní příznaky patří horečka, únava, ztráta chuti a čichu, dušnost, suchý kašel, bolest kloubů, svalů a hlavy. Nemoc může mít i vážnější průběh často spojený se zápallem plic, devastací plic a může vést až k úmrtí. Ohrožení jsou především senioři a lidé, kteří se léčí s nějakou jinou chorobou a mají sníženou imunitu.

Ale od začátku:

Rok začal pokojně, nic nenasvědčovalo tomu, že něco hrozí. Občas k nám z médií sice dolétly zvěsti, že se v Číně město Wu-chanu šíří nová nemoc, něco jako chřipka. Ale zdálo se to tak daleko. 1. března byl potvrzen první případ na českém území a začaly přibývat další. Z počátku se jednalo o osoby, které se vrátily z lyžování v severní Itálii, později se nákaza začala šířit komunitně, tj. od lidí, kteří v zahraničí nebyli. Od 2. března byla postupně přijímána a zpřísnována opatření při návratu osob z rizikových oblastí, např. Karanténa (při návratu). 11. března byly až do odvolání uzavřeny všechny základní, střední, vyšší odborné a vysoké školy. 12. března byl na 30 dnů vyhlášen vládou nouzový stav znamenající mimořádná opatření např. omezení volného pohybu, zákaz hromadných akcí. 14. březen přinesl zákaz provozu restaurací, většiny obchodů a provozoven a služeb, např. kadeřnictví. Otevřené zůstaly potraviny, lékárny, obchody s krmivem pro zvířata, tabáky. 16. března byly uzavřeny státní hranice, kdo chtěl vycestovat musel doložit oprávnění k vycestování. A konečně, od 19. března byla vyhlášena povinnost mimo bydliště zakrývat ústa a nos rouškou, šátkem či jinou pokrývkou. Na to samozřejmě nebyl nikdo připraven. Nedostatek těchto ochranných pomůcek lidé řešili šitím textilních roušek doma, začali šít dobrovolníci, přidaly se některé textilní firmy. Vyrojily se návody a stříhy na několik typů roušek. Některé kreativní švadlenky, profesionální i neprofesionální, vyráběly roušky téměř jako modní doplňky. I u nás doma se šily roušky různých barev a potisků, s nápisem či krajkou. Kvůli této aktivitě občanů vláda rozhodla o znovu otevření galanterií a obchodů s textilem.

Lidé začali nosit na nákup potravin či třeba na poštu gumové rukavice. V obchodech nebo jiných institucích, které zůstaly otevřeny, byly umístěny dávkovače s desinfekcí na ruce. Ruce se při setkání přestaly nabízet, místo toho někteří nastaví k ťuknutí loket. Světu vládne heslo tří R. Roušky, rozestupy (min. 2 m) a ruce, tím se myslí jejich časté důkladné mytí. Všichni jsou vystrašení a většina dodržuje hygienická a vyhlášená opatření. Pokud někdo onemocní, což se potvrdí testováním, musí na 14 dní do izolace a s ním do karantény všichni, kteří se s ním zhruba posledních 5 dní setkali. Tyto doby se pak během roku mění, později bude stačit např. 10 dní v karanténě. Testování výtěrem z nosu provádí hygienické stanice a nově zavedená odběrná místa, u nás u nemocnice v Domažlicích. Mění se i způsob komunikace s lékaři. Neschopenky a recepty se vydávají on-line, u lékaře je nutno se objednávat. Začátkem dubna onemocněl i praktický lékař v Klenčí MUDr. Jiří Koptík ml. a jeho zdravotní sestra. A na Dílech se také koncem března objevili první nemocní a první rodiny v karanténě. V květnu a v létě nás čekalo malé rozvolnění. Do škol se vrátily děti z prvního stupně, otevřely se obchody, služby, povoleny byly hromadné akce do 100 osob. Přestaly se nosit roušky a lidé začali cestovat na dovolené. Výsledkem byla druhá vlna koronaviru na podzim a opětovné zavření škol a obchodů. Nemocnice se začínají plnit pacienty s těžšími a těžkými průběhy nemoci a spousta z nich na následky covidu umírá. Před Vánocemi nastalo zase rozvolnění, po kterém následovalo opět utažení šroubů. Jen tak pro zajímavost, ve středu 30. prosince přibylo v Česku rekordních 17 042 pozitivních případů. Ani naší obci se koronavirus nevyhnul, ale naštěstí nemoc nikoho nepřipravila o život.

Počasí

Tohle bylo stručné shrnutí událostí, které zásadně ovlivnily průběh roku 2020. Možná by se dalo uvažovat i o vlivu pandemie třeba na počasí. Mluví se o tom, že značné omezení letecké dopravy a vůbec migrace lidstva přispělo ke změnám klimatu. Alespoň v naší republice se vrátilo pro naše oblasti typické počasí, v létě příjemné letní teploty, žádné tropy a hlavně průběžně přšelo. V roce 2020 spadlo podle meteorologů nejvíce srážek za posledních deset let. Extrémně srážkově nadprůměrné měsíce byly únor, červen a říjen. Snad se podařilo srovnat pokles hladin podzemních vod způsobený dlouhodobým suchem, o kterém jsem psala v minulých letech. Sněhovou nadílku jsme si ovšem ani začátkem roku, v lednu a únoru, ani koncem roku v prosinci, neužili. Panovalo pošmourné a blátivé počasí.

Obyvatelstvo

K 31. 12. 2020 měly Díly 375 obyvatel. Během roku se přistěhovalo 7 občanů, 9 naopak Dílům dalo vale. Bohužel, 7 našich spoluobčanů nás navždy opustilo. Narodilo se ale nebývale hodně dětiček, celkem 9. Že by výsledek covidového lockdownu?

9. února přišla na svět Anička Schimmerová Ivany Haškové a Miroslava Schimmera z čp. 180. Manželům Vendule a Václavu Buršíkovi z čp. 66 se 15. března narodil čtvrtý synek Ludvík. Dalšího kluka Adrina má od 27. května Klára Anderlová a Roman Giblo z čp. 23. O syna Pavlíka se rozrostla rodinka Štěpánky a Pavla Řezníčka z čp. 177. Vrána zaletěla 3. září do čp. 139 a Lukášovi Pivoňkovi a jeho partnerce Ivaně Duffkové přinesla malou Natálku. 11. října se narodil Gabriele Steinbergerové od Mazanců z čp. 146 a Davidu Steinbergerovi syn Benedikt. Před Vánoci spatřili světlo světa Vlastimil Valečka, synek Karolíny Ježové a Dominika Valečky z čp. 69 (u Škarmanců), a to 9. prosince, a 14. prosince Inna Šustrová od Michala Šustra a Marty Vajdíkové z čp. 179.

Před kapličkou byly tento rok uzavřeny dva sňatky. Nejprve se zde oženil 1. srpna Miloslav Mazanec, koncem srpna, 22., ještě Petr Krutina. 60 let společného života tzv. diamantovou svatbu oslavili 23. dubna manželé Marie a Zdeněk Volfíkovi, Chvojkouc. Tři páry měly letos v létě svatbu zlatou. 13. června Jiří a Anna Krutinovi, 31. července Helena a Václav Vísnerovi a 22. srpna Jana a Jan Řezníčkoví.

10. května nás opustila paní Barbora Buršíková roz. Reinigerová narozená 25. srpna 1923. Když byla malá, zemřel jí nejprve tatínek a pak onemocněla maminka. Šestiletá Barunka se spolu s bratrem o ni starali a vedli domácnost. V roce 1946 se provdala za Jana Buršíka, tesaře také z Dílů. Vychovali dva syny. Když chlupci povyrostli, začala paní Buršíková pracovat lese, kam chodila až do svých 75 let. V roce 1990 ovdověla. Stále chovala slepice, husy králíky, pracovala na zahrádce. Radost jí dělala vnoučata a pravnoučata. Nikdy neopustila svoji rodnou chaloupku. Zemřela v nemocnici po krátké nemoci. Bohužel se s ní kvůli pandemii nikdo z blízkých nemohl rozloučit.

O den později 11. května odešla paní Helena Kapicová roz. Tauerová. Narodila se v roce 1942 v Postřekově. Na Díly se přivdala a s manželem si opravili domek pod lesem čp. 104. Narodily se jim tři dcery. Paní Kapicová se vyučila malířkou chodské keramiky a pracovala v Chodovii. Když byly holky malé, malovala doma a stejně tak potom i v důchodu. Byla zručná malířka a v roce 1980 byla dokonce vybrána jako nejlepší, aby reprezentovala náš kraj na festivalu v západním Německu. Celý měsíc tam malovala na keramiku před zraky návštěvníků chodské motivy. Vedle starosti o vlastní domácnost chodila pečovat do Postřekova o maminku, byla členkou SPOZ na Dílích. Dokud byla zdravá, ráda pletla, zpívala a tancovala.

Dalším, kdo zemřel v první polovině roku, byl Václav Anderle od Tomšů z čp. 23. Celý život žil na Dílích, pracoval jako zedník, vychoval s manželkou dceru a dočkal se i vnoučat. Odešel náhle 2. června v 62 letech.

Na sklonku života se na Díly přistěhovala paní Marie Sládková. Narodila se v Mlýnci 17. ledna 1941. Dlouhá léta pracovala v ELPU v Klenci, později v truhlářství v Postřekově. Vychovala dvě děti, Růženu a Jiřího. Právě u dcery Růženy Šindelářové prožila poslední dva roky svého života. Zemřela 11. října.

17. října naposledy vydechla paní Barbora Volfíková roz. Kinclerová z čp. 116. Narodila se

24. února 1948 v Postřekově. Vyučila se přadlenou ve Kdyni. V roce 1968 se provdala za Milana Volfíka a přistěhovala se za ním na Díly. Narodily se jim tři děti. Paní Volfíková jezdila do kdyňských přádelen, pracovala v postřekovské tkalcovně a nakonec byla až do důchodu zaměstnána ve Steatitu v Klenčí. Celý život s láskou pečovala o svoji rodinu a známé. Největší radost jí dělala vnoučata.

11. listopadu odešel na věčnost pan Josef Sokol od Hlínů z čp. 82, člověk, který se hodně zaloužil o rozvoj a dobrý chod naší obce. Pan Sokol se narodil u Hlínů 17. září 1930 jako nejstarší ze čtyř dětí. Vyučil se automechanikem. V roce 1951 nastoupil na vojnu k chemickému praporu v Jaroměři, a to nasměrovalo jeho další životní dráhu. Stal se vojákem z povolání, vystudoval Chemickou fakultu Vojenské technické akademie a věnoval se vědecko-výzkumné práci. Oženil se a s manželkou Jarmilou zplodil tři syny Pavla, Martina a Petra. Jak to u vojáků bývá, rodina se často stěhovala. Od roku 1989, kdy manželé Sokolovi odešli do důchodu, žili na Dílích. Pan Sokol byl ale stále aktivní, cítil potřebu být užitečný. Byl členem mysliveckého sdružení v Postřekově, několik let dokonce jeho předsedou, zajímal se o historii obce, vyhledával informace v archivu, debatoval s pamětníky. Sestavil tři publikace o Dílech. Pomáhal pořádat společenské akce, besedy, výstavy. V letech 2001-2010 psal místní kroniku. Stál u zrodu místního čtvrtletníku Dílčák. V roce 2006 pracoval v obecním zastupitelstvu a stal se místostarostou obce. Zde se věnoval hlavně přípravě nového územního plánu a dotacím. Rád také poseděl v naší hospůdce. Když se přece jenom začal hlásit věk, přestěhovali se Sokolovi do Domažlic do domova pro seniory. Často se ale na milované Díly vraceli. V roce 2018 pan Sokol ovdověl a za rok pochoval prvorozeného syna Pavla. 17. září letošního roku ještě oslavil devadesáté narozeniny a o dva měsíce později zemřel. Prožil dlouhý, čestný a užitečný život.

12. listopadu podlehla zákeřné nemoci paní Anděla Svobodová roz. Truhlářová. Narodila se 26. října 1962 a s rodiči a bratrem žila v čp. 41. Jako vyučená švadlena pracovala pro Šumavan Vimperk v závodě v Domažlicích. V roce 1984 odešla s prvním manželem do Boru u Tachova. V roce 1988 se vrátila zpátky na Díly do čp. 8, vdala se podruhé a s manželem Františkem měli syna Františka a dceru Lenku. Po mateřské pracovala jako švadlena v Postřekově, ve výrobní společnosti Čerchov v Klenčí a později v EBM v Domažlicích.

Kultura

Tradiční bály našich složek, Sokolský a Hasičský, v lednu a začátkem února proběhly jako každý rok. Sál byl vždy zaplněn do posledního místečka a návštěvníci se dobře bavili. Dětský karneval, plánovaný na březen, už se ale, bohužel, kvůli koronaviru konat nemohl. Dílské ženy ještě stihly 8. března oslavit ve školce Mdézet. (Tentokrát se o zábavu postarali harmonikáři rovnou dva, pan Štěpán Kopecký a Miroslav Soukup.) A pak následovalo období, které nepřálo akcím a společenskému dění, od poloviny března do června jsme museli omezit své kontakty na minimum, nesdružovat se, nesetkávat a čas trávit nejlépe doma či na zahradě. V tomto směru jsou lidé na venkově na tom o mnoho lépe, mají domky, zahrady, kde se mohou realizovat, les za humny. Jsou vlastně stále na čerstvém vzduchu a nepotřebují ani roušku.

V červnu vláda s ohledem na celorepublikový pokles nakažených rozhodla o rozvolnění přísných opatření. Takže hurá do Tyrolky na terásku, hurá mezi lidi!

Vzhledem ke křehké epidemiologické situaci byly pouťové oslavy letos poněkud skromnější než bývá zvykem. V sobotu 4. července na parkovišti zahrál oblíbený Moby Dick. V neděli se v kapliče Cyrila a Metoděje konala tradiční bohoslužba, po jejím skončení tu pak proběhla malá rodinná slavnost, pan farář Pavlíček pokřtil malou Aničku Schimmerovou. A odpoledne patřilo parkoviště kapele MAMAPIPI. Oba pouťové dny se na kuželníku koulelo o putovní sošku J.S.Koziny. Tentokrát ho získal Karel Rezníček, hráč dílského Áčka. Druhé místo obsadil Daniel Kočí, třetí byl Lukáš Pittr. Z ženských hráček zvítězila Jana Kuželková, následovala Irena Bauerová a 3. byla Dana Tomanová. Celý týden na hřišti kempovali kolotočáři, takže přes svátky běžely i pouťové atrakce. Co víc jsme si mohli přát? Bylo krásně a lidé si upřímně užívali, že se mohou opět setkávat.

V sobotu 26. září byl odhalen u bývalé chalupy U Bobuků, nyní rekreační chalupa p. Dufka, restaurovaný pomník na památku Josefa Královce - Pepíka Bobuka, první oběti nacismu na Chodsku. Za svou odbojovou činnost byl zatčen 9. ledna 1940 gestapem a na následky krutého mučení ve věku 21 let za několik dní 13. ledna zemřel. Jeho pohřbu se pak zúčastnilo více než 800 lidí. Slavnostního aktu odhalení byli přítomni představitelé obce, občané i zástupci Klubu 4. obrněné divize z Plzně. Obnovený pomník nahradil původní desku, která vysívala u Bobuků.

A s podzimem přišla další vlna covidu, která znamenala opětovné postupné uzavření škol, obchodů, služeb, restaurací a hospod. Lidé museli zase omezit své kontakty na minimum. Tím pádem se letos nekonaly žádné předvánoční akce, populární trhy ani setkání občanů spojené s vítáním občánků. Alespoň rozsvícený vánoční strom u kapličky připomínal, že je tu Advent. I přes zákaz shromažďování se 23. prosince u kapličky sešlo pár rodin a na vzdory psímu počasí si zapělo při kytaře vánoční koledy. Na Štědrý den si také, kdo chtěl, mohl ke kapličce dojít připálit Betlémské světlo.

Hasiči

Hned 4. ledna proběhla na sále valná hromada, kde se po pěti letech volil nový výbor. Zde také oznámil velitel zásahové jednotky Petr Ježo, že končí po třiceti letech z důvodu velké vytíženosti v této funkci. Novým velitelem zásahové jednotky byl zvolen Pavel Kouřík. Petr Ježo zůstal nadále okrskovým velitelem a velitelem celého sboru.

14. března se hasiči zúčastnili brigády složek obce, vyřezávali náletové křoviny u stělnice bývalého Svazarmu. A pak už přišlo covidové období. V této době se místní hasičský sbor výborně osvědčil jako bojovník s pandemií. Vybaveni ochrannými obleky, respirátory a ochrannými brýlemi hasiči prováděli dezinfekci veřejných prostranství, rozváželi do domácností dezinfekci, zajišťovali nákup potravin domácnostem v karanténě. Od 14. dubna do 7. května vyjížděla jednotka každý druhý den na dezinfekci autobusových zastávek, vyhlídky, terasy hospody, obchodu s potravinami, odpočinkových sezeních a kontejnerů na tříděný odpad. Během těchto zásahů najezdili bezmála 200 km. V této složité době se ukázala akceschopnost a důležitost hasičského sboru. Je dobré vědět, že je tu někdo vždy připraven a vycvičen pomáhat a zvládat krizové situace.

Protože to letní rozvolnění vládních opatření dovolilo, uspořádali hasiči v sobotu 18. července na místním hřišti závod TFA. Na náročnou trať nastoupilo 19 závodníků. Museli roztahovat hadice, motat hodice, transportovat figurínu, vytáhnou závaží, našroubovat proudnici a do cíle donést dva kanystry. Díly reprezentovali Václav Buršík, Dominik Sýkora, Petr Ježo ml. a Pavel Kouřík, ten závod v čase 3:29 vyhrál. Druhý se umístil Petr Ježo ml. s časem 3:56.

Během roku pak hasiči vyjížděli k mimořádným událostem např. k odstraňování padlých stromů, k likvidaci sršňů, hasili požár lesní hrabanky a pařezů nedaleko pomníků padlých Američanů. Stihli také cvičit a udržovat formu. 24. května si třeba na Velké skále vyzkoušeli záchranu osob v nepřístupném terénu, práce ve výšce a nad volnou hloubkou, slaňovali, zopakovali si zásady práce ve výšce a práci s lezeckými prostředky.

Uplynulý rok byl pro všechny náročný a v této nelehké době jsme se vždycky mohli spolehnout a kdykoli obrátit na naše hasiče, kteří jsou schopni postavit se ke každému problému a jsou to vlastně takoví hlavní vztyční důstojníci záchranného integrovaného systému v obcích.

Sokol

I činnost Sokola byla nepříznivě ovlivněna covidovou pandemií. V jarních a podzimních měsících i v prosinci vláda vyhlásila v důsledku šíření této nemoci zákaz hromadných sportovních akcí, uzavření sportovišť vnitřních i venkovních. Nekonal se ani Běh osvobození, letos to měl být už 49. ročník. Původně bylo v plánu akci přesunout na 10. října, to jsme všichni naivně věřili, že bude covid už za námi. Ukázalo se však, že je to boj na dlouhou trať a v říjnu se běh také nemohl

pořádat. Pochod na Přimdu se však uskutečnil. A 12. a 13. června, v době letního rozvolnění, se naši muži vydali jako každý rok na čtyřicetkilometrovou pěší pouť.

V měsíci listopadu měla organizace TJ Sokol Díly na sále slavit 60 let od založení, bohužel se nemohla konat ani tato plánovaná oslava.

Nejpilnější oddíl Sokola, kuželkáři, si v roce 2020 rovněž moc nezahráli. V podstatě stihly proběhnout okresní přebory jednotlivců a v září dvě kola krajské soutěže a kolo soutěže okresní. Jen v létě se podařilo opět ve zmiňované době rozvolnění uspořádat pouťový trunaj, o kterém jsem psala výše.

Rodiče za hřiště

Také spolek rodičů se letos neměl moc šancí realizovat. Z chystaného dětského karnevalu díky koruně sešlo, jedinou akcí, ale povedenou, byla zábavná neděle pořádaná 28. června. U horního mlýnku začínala stopovačka, která vedla dále po svážnici a lesem dolů na Díly. Po cestě děti plnily úkoly a za jejich zdárné splnění dostávaly barevné mašličky. Pomocí těch pak v závěru cesty luštily tajenku a dostaly také něco na zub. Na hřišti zábava pokračovala. Děti si zastřílely ze vzduchovky, vydováděly se na nafukovacím hradě. V peci se peklo jehněčí od Škultétyů, i maso, co si kdo přinesl, nechyběly ani domácí chleby. Kačka Kalina upekla výborný cheesecake ke kávě. Alena Krutinová zase připravila šablony různých zvířátek a pohádkových hrdinů a podle nich pak malým zájemcům zdobila obličej. Maminky a hlavně tatínkové si nedělní odpoledne také užili, krásné počasí, dobré pití, po dlouhé době možnost pobýt ve společnosti, navíc pod vlastními silami na dětském hřišti zbudovanou pergolou, co víc si člověk může přát!

Hospodaření obce

Rozpočet obce na tento rok činil: příjmy 7 474 200,-, výdaje 6 869 200,- a z toho splátky úvěrů 605 000,-.

A co se tento rok podařilo zrealizovat?

V dubnu 2020 odkoupila obec Díly budovu místní prodejny od společnosti ZKD Sušice za cenu 650 000,-. ZKD totiž v lednu oznámilo úmysl prodejnu uzavřít z důvodu několikaletých ztrát. Obec prodejnu odkoupila, hradí veškeré náklady (spotřebu elektřiny, vody) a se společností ZKD Sušice se dohodla, že nadále zůstanou provozovateli prodejny. Je uzavřena nájemní smlouva, kdy ZKD Sušice platí 1000,- Kč měsíčně za pronájem prodejny. Obec využívá dotaci Plzeňského kraje z dotačního titulu "zachování prodejen v malých obcích Plzeňského kraje", která činí 30000,-. Tuto částku navýšenou o povinný podíl obce ve výši 3334,- poskytuje provozovateli prodejny společnosti ZKD Sušice na další provozní náklady (zejména na plat prodavačky). Nutno říci, že v době coronavirové prodávě podstatně stouply tržby, neboť občané minimálně jezdili a také se nechtěli vystavovat nebezpečí nákazy ve velkých obchodácních, takže vzali za vděk zdejším občůdkem. Paradoxně našemu konzumu tedy vlastně pandemie prospěla.

V srpnu 2020 byla vybudována nová místní komunikace v lokalitě "pod Svačinů". Projekt "Vybudování nové místní komunikace v obci Díly" byl realizován za finanční podpory Plzeňského kraje v rámci Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje 2020 dotací ve výši 290.000,- Kč. Celková cena projektu byla 595.657,- Kč.

V říjnu 2020 proběhlo na Dílích arboristické ošetření významných stromů. Jednalo se o mohutnou lípu na pozemku p. č. 2233/1 v k.ú. Díly (v kopci "u Knýdlů") a skupinu tří nepřehledných lip v okolí památníku věnovaného památce Mistra Jana Husa na pozemku p. č. 1653/1 v k.ú. Díly. Na těchto lípách byly provedeny zdravotní a bezpečnostní řezy k zajištění provozní bezpečnosti dřevin, k prodloužení jejich funkční životnosti a také byly využity udržovací řezy k lokální redukci korun stromů z důvodu stabilizace konkrétních částí stromů. Projekt "Arboristické ošetření významných stromů v obci Díly" byl realizován za finanční podpory Plzeňského kraje z dotačního titulu Ochrana přírody 2020 dotací ve výši 19.600,- Kč. Celková cena projektu je 21.841,- Kč.

V roce 2020 Plzeňský kraj podpořil naši jednotku JSDHO dotací z dotačního titulu "2020

Příspěvek na vybavení a opravy neinvestiční povahy" ve výši 21900,- Kč. Za tento příspěvek JSDHO pořídila nové pneumatiky na CAS LIAZ 24.

Slovo závěrem

Rok 2020 byl úplně jiný než bychom si dovedli představit. Byli jsme nuceni zastavit, zklidnit se. Lidé museli trávit většinu času doma se svou rodinou, se svými dětmi. Často to byla pro soužití taková zkouška. Učili jsme se vzájemné toleranci a objevovali jsme pozapomenuté činnosti. Více se jsme se začali věnovat zahradám, zvelebovali jsme svoje domovy, přišli jsme na chuť procházkám a toulkám po okolí.

Někteří museli také sáhnout do úspor, uskromnit se. Vláda sice vyplácela ošetrovné a nějaké kompenzace, ale to vždy úplně nenahradilo ušlou mzdu. Možná, že doba pandemie byla pro některé z nás také časem k zamyšlení a urovnání si hodnot. I když na Dílích přímo na onemocnění Covid nezemřel nikdo, každý přišel o někoho v rodině nebo mezi známými či přáteli. A je jasné, že toto onemocnění nezmizí jako mávnutím proutku, ale budeme se s ním prát i v dalším roce.